

Р Е Ш Е Н И Е № 92

гр.Попово, 08.04.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Поповският районен съд, в публично заседание на единадесети март през две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МАРИНЕЛА СТЕФАНОВА

при секретаря Д.Б., като разгледа докладваното от Председателя **НАХД № 510 по описа за 2009 год. на ПРС**, за да се произнесе взе предвид следното:

Административнонаказателното производство по чл.59 и сл. от ЗАНН е образувано по жалба на Г.А.Г. ***.Търново, против НП № 99/10.12.2009 год. на Директора на ДЛС”***” гр.Попово, с което са му наложени административни наказания „глоба” в размер на 200 лв. и „лишаване от право на ловуване” за срок от 3 г. за това, че „на 24.10.2009 г., след обяд, в землището на с.Славяново, община Попово, до ловната хижа, в съучастие с други ловци, е укрил 1 бр. убит дивеч – сърна, без да уведоми компетентните органи” – **нарушение по чл.85 от Закон за лова и опазване на дивеча /ЗЛОД/.**

В жалбата се оспорва извършването на посоченото нарушение, като се твърди, че при ангажиране на отговорността на нарушителя са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на производството. В с.з. жалбата се поддържа изцяло лично и чрез процесуален представител адв.С.Събев от ВТАК, който излага допълнителен довод за липса на материална компетентност на наказващия орган, пледира за отмяна на обжалваното НП като незаконосъобразно, ангажира допълнителни гласни доказателства.

Въззиваемата страна редовно призована, чрез процесуалния си представител адв.Григоров от АК Шумен счита жалбата за неоснователна, пледира за решение, с което да бъде потвърдено атакуваното НП, алтернативно делото бъде изпратено на РП гр.Попово поради установени данни за престъпление.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока и по реда на чл.59 и сл. ЗАНН и е процесуално допустима.

Съгласно разрешително за групов лов № 059610, издадено от ДЛС”****” гр. Попово /приложено л.24/, на ловната дружина в с.С., община Попово било разрешено на 24.10.2009 г. да извърши лов за отстрел на дива свиня в местността „Беседката” в землището на с.с. В разрешителното за 24.10.2009 г. били включени общо 14 ловци, вкл. и жалбоподателя Г.Г.. На 24.10.2009 г. и в съответствие с разрешителното бил извършен лов на дива свиня, след което част от ловците се събрали в района на ловната хижа на с.С., която се стопанисвала от тяхната ловна дружина. По неустановен по делото начин /извън пряк отстрел, доколкото това е прието и от прокурора в постановлението за отказ да се образува ДП/ членовете на ловната открили и занесли в хижата труп на сърна, където го разфасовали и консумирали още същият ден. Оставили част от вътрешностите в чиния в самата хижа, а част от костите изхвърлили навън.

На 27.10.2009 г. служители от ДЛС”****” гр.Попово извършвали обход в района на землището на с.С., община Попово. Минавайки в близост покрай ловната хижа, актосъставителя Ил.В. и св.Р.Х. случайно забелязал крак от сърна и част от гръклян на сърна. Усъмнили се, че ловците от ловната дружина на с.Славяново са извършили някакво нарушение, респ. убили са сърна – дивеч, чийто отстрел бил забранен през този период, при което се обадили на председателя на ловната дружина, за да дойде да отвори хижата и да даде обяснение за намерените вещи. След като председателя и секретаря-Г.Г. на ловната дружина пристигнали и отключили хижата, длъжностните лица открили в чиния, поставена в шкаф за хранителни продукти сърце и два бъбрека от сърна, както и няколко косъма от такова животно. Изискани били обяснения от председателя на ловната дружина, който според актосъставителя първоначално споделил „сбъркахме, убихме една сърна”, като добавил, че били общо 7-8 човека, след което на място консумирали животното. С оглед тези данни, служителите от ДЛС”****” гр.Попово съставили констативен протокол , уведомили и РУ на МВР Попово.На място пристигнал дежурен екип, който също извършил оглед, след което служителят Петров изготвил писмена справка по ЗМ № 732/2009 г., в която отразил същите фактически данни и я изпратил по компетентност за решаване от Районна прокуратура Попово.На 28.10.09 г. комисия, назначена от Директора на ДЛС”****” извършила сравнително изследване на намерените и описани в констативен протокол от 27.10.2009 г. вещи: крак с копито покрит с козина, предна лопатка обезкостена и вътрешни органи-сърце и 2 бр. бъбреци, при което установили по категоричен начин, че намерените останки принадлежат на животно от вида сърна. С постановление от 30.10.2009 г. прокурор от РП Попово приел, че липсват достатъчно данни за извършено престъпление по чл.237,ал.1 от НК, при което отказал образуването на досъдебно производство и препратил преписката по компетентност на Директора на ДЛС ”****”Попово за евентуално ангажиране на административнонаказателната отговорност на ловците по чл.85 от ЗЛОД. На 16.11.2009 г. в сградата на ДЛС бил съставен АУАН №100 , с който отговорността на жалбоподателя била ангажирана за извършеното от него

административно нарушение по чл.85 от ЗЛОД. Актът бил подписан с отбелязване, че има възражения, като писмени такива постъпили в 3-дневния срок по чл.44,ал.1 от ЗАНН . В последните, нарушителят саморъчно отразил, че за да бъде солидарен към останалите членове на дружината дава същите обяснения като тях, а именно че кучетата са хванали сърна, което всъщност обаче не било истина. При тези обстоятелства било издадено и атакуваното в настоящия процес № 99/10.12.2009 г. на Директора на ДЛС „**” гр.Попово, връчено на нарушителя с пощенска разписка на 16.12.2009 г.

Фактичката обстановка беше установена от съда след преценка на показанията на актосъставителя В., свидетелите Х. и Р. /присъствал само при съставяне на акта/, както и от приложените и приобщени по делото по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства. Възприетата от съда фактическа обстановка принципно не се оспорва от жалбоподателя, като обаче се твърди, че въз основа на нея актосъставителя /впоследствие и наказващият орган/ са направили неправилни и незаконосъобразно правни изводи за извършено нарушение по чл.85 от ЗЛОД.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира, че **жалбата е ОСНОВАТЕЛНА**, по следните съображения:

Съдът констатира, че при реализиране на административно наказателната отговорност е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила водещо до опорочаване на производството по налагане на административно наказание.

Първото и основно основание за законосъобразност на всяко НП е то да **бъде издадено от компетентен орган**, като компетентността може да произтича както пряко от закона /случай, в който се презюмира/, така и да бъде делегирана. В производството пред районния съд, който действа като въззивна инстанция, административнонаказващият орган на първо място трябва и е длъжен да докаже, че издаденото от него НП е съобразено с материалната му компетентност. Съгласно чл. 47, ал.1 от ЗАНН административни наказания могат да налагат: 1.ръководителите и организациите ..., на които е възложено да прилагат съответните нормативни актове или да контролират тяхното изпълнение; 2. длъжностните лица и органите, овластени от съответния закон или указ, а съгл.чл.47,ал.2 ЗАНН „ Ръководителите по буква "а" могат да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни лица, когато това е предвидено в съответния закон, указ или ПМС. В настоящият казус, вмененото на жалбоподателя нарушение е по чл.85 от ЗЛОД, който в относимата норма на чл.96,ал.1 предвижда, че „... *наказателните постановления се издават от Министъра на земеделието и храните или от Министъра на вътрешните работи, или от упълномощени от тях длъжностни лица*”. Тази разпоредба урежда освен общото правомощие на ръководителя на посоченото ведомство, както и възможността на същия да

делегираат правата си по издаване на НП. В настоящият случай, атакуваното пред съда НП е издадено от Директора на ДЛС”****” гр.Попово, който като орган не е посочен в закона като компетентен да го издаде. В НП има цитирана заповед №09-832/29.10.2009г. на Министъра на земеделието и храните, която обаче не е представена пред съда и няма никакви данни дали тази заповед е свързана с компетентността на Директора на ДЛС „**” гр.Попово или с нещо друго

Съдът не споделя тезата на адв.Григоров изразена в хода на съдебните прения, че ноторно известно е обстоятелството, че именно директорите на държавни ловни стопанства са представители на принципала - Министъра за земеделието и храните, поради което и не е необходимо представяне на заповед за подобно делегиране на права. В тази връзка процесуалния представител се позова на чл.9г от ЗЛОД, в който обаче липсва правомощие на Директора на ДЛС да издава наказателни постановления и да налага административни наказания, чието правомощие съгласно този закон е единствено дадено на Министъра за земеделието и храните, който може да делегира това свое правомощие, но изрично, с отделен акт. Ето защо тази теза не намира правна аргументация и поради това, че делегирането на правомощия по чл.47,ал.2 от ЗАНН, във вр. с чл.96,ал.1 ЗЛОД следва да бъде доказано по несъмнен начин и това задължение не е самоцелно, а е свързано с основното право на нарушителя-правото му на защита, тъй като трябва да знае, че наказващият орган е компетентен и има право да му наложи съответното административно наказание. Във връзка с изложеното, съдът приема, че материалната компетентност на наказващия орган нито е доказана, нито е обоснована, поради което издаденото НП се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено само на това процесуално основание.

Ето защо съдът приема, че допуснатото нарушение само в НП е от вид, който не може да се преодолее евентуално в последващ стадий на административно-наказателното производство, поради което и е налице самостоятелно съществено процесуално нарушение на 57,ал.1 от ЗАНН, като на това основание отменя обжалваното НП като незаконосъобразно, без да се произнася по съществуващото на правния спор.

Водим от горното и на основание чл.63,ал.1 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 99/10.12.2009 г. на Директора на ДЛС „****”, с което на Г.А.Г. ***, ЕГН-***** за нарушение по чл.85 от ЗЛОД са наложените административни наказания „глоба” в размер на 200 лв. /двеста лева/ и „лишаване от право на лов” за срок от 3 /три/ години, **като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

РЕШЕНИЕ

№ 60 / 08.07.2010 г. / град Търговище

ВИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Търговище касационен състав

На шести юли година 2010

В публично заседание в следния състав: Председател: Венета Писарева;

Членове: 1. Милчо Михайлов 2. Иванка Иванова

Секретар: Стоянка Иванова Прокурор: Диляна Стоянова

разгледа докладваното от съдията-докладчик Иванка Иванова

КНАХД № 55 по описа за 2010 година

Производството е по реда на Глава XII от АПК, във връзка с чл. 348 от НПК и чл. 63 от ЗАНН

Делото е образувано по касационната жалба на инж. И.Д.Л. – директор на ДЛС „Черни лом” гр. Попово, чрез адв. Г. от АК – Шумен, против решение № 92 от 08.04.2010 г., постановено по НАХД № 510/ 2009 г. по описа на РС-Попово, с което е отменено НП № 99/ 10.12.2009 г. на директора на ДЛС „Черни лом” гр. Попово, с което на Г.А.Г. от гр. В. Търново за нарушение по чл. 85 от Закона за лова и опазване на дивеча (ЗЛОД) е наложено адм. наказание „глоба” в размер на 200 лв. и на основание чл. 94, ал. 1 от ЗЛОД адм. наказание” лишаване от право ловуване” за срок от 3 години. В жалбата не са посочени конкретни касационни основания, навежда се необоснованост на оспореното съдебно решение. Касаторът редовно призован се представлява в с.з. от адв. Г. от АК – Шумен, който поддържа жалбата и излага съображения относно материалноправната компетентност на адм. наказващия орган - директора на ДЛС „Черни лом” гр. Попово, за която въззивния съд е следвало да събере доказателства по реда на чл. 107, чл. 317 във вр. с чл. 13 от НПК.

Ответникът по жалбата – Г.Г., редовно призован не се явява, а се представлява от адв. С.С. от АК – Велико Търново, който изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Последният излага също доводи, че ако касаторът е бил представил заповедта за своята материално правна компетентност пред въззивния съд, а не пред настоящия, тогава тя е следвало да се обсъди от съда, тъй като районния съд е съд по фактите, а настоящия по правото и е средство за отстраняване на грешките на съда при прилагането на закона. В тази връзка непълнотата на доказателствата не е касационно основание и не следва да бъдат ценени представените доказателства, поради разпоредбата на чл. 220 от АПК. След като адм.наказващият орган не е представил в хода на съдебното следствие доказателства за своята компетентност, то правилно районния съд е преценил и приел, че НП е издадено при липсата на компетентност и го е отменил.

Прокурорът изразява становище за основателност на жалбата и за незаконосъобразно първоинстанционно решение, поради изложените от касатора съображения.

Съдът, след като обсъди оплакванията в жалбата във връзка със събраните доказателства по делото пред първата инстанция, и съобрази правомощията си в касационното производство, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна, при следните съображения:

Първоинстанционният съд е приел от фактическа страна, че съгласно разрешителното за групов лов № 059610, издадено от ДЛС "Черни Лом" гр. Попово на ловната дружинка с Славяново, общ. Попово било разрешено на 24.10.2009 г. да извърши отстрел на дива свиня в местността "Беседката" в землището на същото село. В посоченото разрешително били включени общо 14 ловци, вкл. и ответника по касация. На посочената дата и в съответствие с разрешителното бил извършен лов на дива свиня, след което част от ловците се събрали в района на ловната хижа на с. Славяново, стопанисвана от тяхната ловна дружинка. По неустановен по делото начин (извън пряк отстрел, доколкото това е прието и от прокурора в постановлението за отказ да се образува ДП) членовете на ловната дружинка открили и занесли в хижата труп на сърна, където го разфасовали и консумирали още същия ден. Оставили вътрешностите в чиния в самата хижа, а част от костите изхвърлили навън. На 27.10.2009 г. служители на ДЛС "Черни Лом" гр. Попово, извършвали обход на района на с. Славяново и минавайки в близост до ловната хижа, единият от тях случайно забелязал крак на сърна. Това усъмнило последните, че ловците от ловната дружинка на с. Славяново са извършили отстрел на сърна, което било забранено през този период на годината. Затова и те се обадили на председателя на ловната дружинка, за да отвори хижата и да даде обяснение за намерените трупни части. След като председателя и секретаря на ловната дружинка пристигнали и отключили хижата, длъжностните лица открили в чиния, поставена в шкаф за хранителни продукти сърце и два бъбрека на сърна, както и два косъма от това животно. Дадените първоначални обяснения от председателя на ловната дружинка били, че са убили 1 сърна и са били общо 7-8 човека, след което на място са консумирали месото от животното. С оглед на тези данни, служителите от ДЛС "Черни Лом" гр. Попово съставили констативен протокол, уведомили РУ на МВР – Попово. На мястото пристигнал дежурен екип, който също извършил оглед, изготвена била писмена справка по ЗМ № 732/2009, в която били отразени същите фактически данни и изпратена по компетентност за решаване от РП - Попово. На следващия ден комисия, назначена от директора на ДЛС "Черни Лом" извършила сравнително изследване на намерените и описани в констативния протокол вещи: крак с копито, покрит с козина, предна лопатка – обезкостена и вътрешни органи: сърце и 2 бр. бъбреци, при което установили по безспорен начин, че намерените остатъци принадлежат на животно от вида – сърна. С постановление от 30.10.2009 г. прокурор от РП – Попово приел, че липсват достатъчно данни за извършено престъпление по чл. 237, ал. 1 от НК, при което отказал образуването на досъдебно производство и препратил преписката по

компетентност на директора на ДЛС "Черни Лом" Попово за евентуално ангажиране на адм.наказателната отговорност на ловците по чл. 85 от ЗЛОД. На 16.11.2009 г. в сградата на ДЛС бил съставен АУАН № 100 от същата дата, с който отговорността на ответника по касация била ангажирана за извършено адм. нарушение на чл. 85, от ЗЛОД. АУАН бил подписан от последния с отбелязване, че има възражения, като писмени такива постъпили в 3-дневния срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. От същите ставало ясно, че кучетата са хванали сърна, което обаче не било истина. При тези обстоятелства било издадено и процесното НП № 99/ 10.12.2009 г. от директора на ДЛС "Черни Лом" гр. Попово, връчено на ответника по касация на 16.11.2009 г. с обратна разписка.

От правна страна РС-Попово е изложил съображения за липсата на компетентност на органа съставил НП, която в случая не произтича пряко от нормите на закона. Чл. 96, ал. 1 от ЗЛОД определя, че НП се издават от Министъра на земеделието и храните или от Министъра на вътрешните работи, или от упълномощените от тях лица. Посочената в процесното НП заповед № 09-832/ 29.10.2009 г. на министъра на земеделието и храните не е представена в съдебното производство и компетентността на директора на ДЛС "Черни Лом" да издава НП е недоказана. Въззивният съд е обсъдил направените възражения по процесуалния представител на адм. наказващия орган и изложил мотиви, че делегирането на правомощия по чл. 47, ал. 2 от ЗАНН във вр. с чл. 96, ал. 1 от ЗЛОД следва да бъде доказано по несъмнен начин и е в тежест на адм.наказващия орган, защото нарушава правото на защита на нарушителя. Изложените изводи на въззивния съд се споделят от изцяло от настоящия съдебен състав като правилни и законосъобразни. В конкретния случай необосновано се пледира в жалбата и от процесуалния представител на касатора за служебно събиране на доказателства относно компетентността на адм.наказващия орган по сайта на министерството и този на Изпълнителната агенция по горите поради нормите на чл. 107, чл. 317 във вр. с чл. 13 от НПК. Съдът счита, че такъв извод не може да се направи от нормата на чл. 11 от ЗАНН. Напротив административно наказващият орган – директорът на ДЛС "Черни Лом" гр. Попово, именно в това си качество участва в административно наказателното производство. Негово е задължението, вече като страна в процеса да представи на съда всички доказателства, включително и относно правомощието да налага наказания. В противен случай, ако съдът служебно изпълнява задълженията на една от страните ще наруши един много съществен конституционен принцип – за равнопоставеността на страните пред съда. В тази връзка настоящия съдебен състав счита, че не следва да бъде ценена като доказателство и представената в с.з. от процесуалния представител на касатора заповед № РД-09-832 от 29.10.2009 г. за материална правната компетентност на директор на ДЛС "Черни Лом" гр. Попово, предвид на нормата на чл. 220 от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН, забраняваща извършването на нови фактически установявания пред касационната инстанция.

При тези съображения настоящата съдебна инстанция счита оспореното

решение за валидно, допустимо и непротиворечащо на материалния закон, поради което следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното на основание чл. 221, ал.2, пр.1 във връзка с ал. 1 и чл. 223 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 92 от 08.04.2010 г. постановено по НАХД № 510/ 2010 г. по описа на РС – Попово, с което е отменено НП № 99/ 10.12.2009 г. на директора на ДЛС „Черни лом” гр. Попово.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Препис от решението да се изпрати на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

- 1.
- 2.

Забележка: Решението е влязло в законна сила.